

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.583 van 28 oktober 2015
in de zaak A. 216.939/XIV-36.656**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 september 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 150.616 van 11 augustus 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 september 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals verzoeker terecht stelt is de beoordeling van de voorwaarde van “ten laste” zijn een feitelijke beoordeling. Te dezen heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de staatssecretaris een invulling heeft gegeven aan het begrip “ten

laste” dat in strijd zou zijn met artikel 40bis, § 2, 4°, *juncto* artikel 40bis, § 4, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) en dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zich niet bevindt in een feitelijke situatie dat hij wordt gesteund door de vader van de referentiepersoon noch dat hij feitelijk wordt ondersteund door en dus ten laste is van zijn kleindochter. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Gelet op de duidelijke bewoordingen van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, waaraan in de aanvankelijk bestreden beslissing en in het bestreden arrest de concrete elementen van de voorliggende zaak werden afgetoetst, kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij meent dat de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen een voorwaarde toevoegt aan de wet en zich daardoor schuldig maakt aan machtsoverschrijding. Het eerste onderdeel van het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Zoals verzoeker in zijn enige middel zelf ook aangeeft, worden in artikel 2.2, d), van de richtlijn 2004/38/EG van het van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG, enkel de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn gelijkgesteld met “familielid”. Artikel 40bis, § 2, 4°, van de vreemdelingenwet daarentegen biedt een ruimer toepassingsgebied waarbij niet alleen rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn een recht op gezinshereniging kunnen uitoefenen. In het voorliggend geval heeft de discussie betrekking op het recht op gezinshereniging van een grootouder met een kleinkind, een recht dat dus niet voorzien is in de aangehaalde richtlijn. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met het bestreden arrest tekort schiet in zijn verplichting tot richtlijnconforme interpretatie nu zijn concrete situatie niet eens is voorzien in die betreffende richtlijn. Het tweede onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

Om de bovenstaande redenen dient niet te worden ingegaan op het verzoek om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achtentwintig oktober tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams